

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Koroška se pogreza.

Redke so vesti, ki nam prihajajo s Koroškega, pa še te so — žalostne, kakor najnovejša o padcu skoraj jedine slovenske ljudske šole v Št. Jakobu v Rožu.

Pri bornih pridobitvah koroških Slovencev — ako se sploh da o pridobitvah govoriti — je bila slovenska petrazrednica pri Sv. Jakobu to, kar je n. pr. štajerskim Slovincem naskokovana slovenska gimnazija v Celju. Saj pa je tudi stalo Rožane dolgotrajnega in težkega truda, preden so si priborili svojo slovensko ljudsko šolo pred dobrimi 13 leti.

Zasluga za to izvenredno pridobitev je pač v prvi vrsti bivšega nadučitelja, štajerskega Slovence Kovačiča, ki je sporazumno s tačasnim župnikom Aplonom in županom Kobentarjem neumorno deloval do uspeha.

S slovensko petrazredno ljudsko šolo se je začelo v Rožu sredotočiti narodno življenje. Tukaj je zrasel prvi »Narodni dom« na Koroškem — seveda v skromni obliki. Ustanovilo se je tudi pevsko društvo; kraj je dobil svojo posojilnico, mlekarstvo itd. Misliti je bilo, da je to trdnjava, ki je Slovenci ne morejo nikoli izgubiti.

Menda baš v tej samozavesti so si privoščili narodni boritelji malo preveč počitka. Nasprotniki pa so ves čas kopali rove pod to edino narodno trdnjavo, a ko so se Slovenci najmanj nadjali, zletela jim je v zrak. Padla je slovenska šola, in ž njo propadejo prej ali slej vse narodne pridobitve.

Politična kot vrhovna šolska oblast je imela pri tem seveda vmes svoje prste, toda previdno, le indirektno. Saj je znano, kako se vodijo take »Erhebungen«, kadar se gre za ustanovitev nemške šole. Tudi v Št. Jakobu se je dobilo pri tozadevnem poizvedovanju izmed 400 otrok za nemško šolo 300.

Kako je to mogoče, ko vendar politična oblast sama pripoznava, da živita v

župniji nad dve tretjini Slovencev in le ena tretjina posiljenih Nemcev. Vkljub temu je podpisalo 150 posestnikov prošnjo na deželni šolski svet za odpravo slovenske šole. Kolovodje v tej neumnosti so bili posestniki Žohar, Mikula, Fantur, Ravtar in Knez. Sami kmetski »veljaki« z zastarelimi nazori iz prejšnjih časov in ljubljenci beljaških Nemcev.

Tradicionalno zaljubljenost v zveličalno nemščino pa so zasejali med starim zarodom menihi, ki so imeli svoječasno šolo v sedanjem šentjakobskem župnišču. Samostanski nauk o nemški »gute Zucht und fromme Sitte« se je podedoval tudi sedanjemu zarodu.

Pri takih zaslepljenostih je bilo nasprotnikom pač lahko spodkopati ugled in končno obstoj slovenski šoli. Prvo bombo je vrgel v šentjakobsko slovensko šolo ministrski svetnik Berger, ki je nadzoroval leta 1899. nekatere koroške šole, med njimi tudi šentjakobsko petrazrednico. Berger, ki gotovo niti slovenski ne zna, je takoj konstatiral, da »zastaja pouk v šentjakobski šoli za ostalimi koroškimi šolami. Seveda glede nemščine je to umevno. Drugi naskok je vodil nemškotarski nadučitelj in član okrajnega šolskega sveta Woschitz, kateremu je poverila deželna šolska oblast šolsko popisovanje v šentjakobskem šolskem okrožju. Pri tej priliki je imel tudi uradno poverilo, da nabira pri strankah izjave, ali so za slovensko ali za nemško šolo. Kako je Woschitz izvedel to misijo, nam pove dejstvo, da so se izrekle tri četrtine prebivalstva za nemški pouk.

Končno je poslala deželna vlada v isti namen še beljaškega okrajnega glavarja Schusterja, tedaj zgolj zanesljive misijonarje.

In uspeh je bil za nemštvo popoln. Že s prihodnjim šolskim polletom se odpravi slovenska šola v Šent Jakobu ter se uvede nemška. Dosedanega zaslužnega nadučitelja pa poš-

ljejo istočasno v pokoj. S tem je prispela usoda slovenskega Korotana za korak bliže svojemu propadu.

V Ljubljani, 11. februarja. Bodoči zunanji minister.

Sedaj, ko je bil avstrijski prestolonaslednik v Peterburgu, listi zopet pišejo, da pride na mesto grofa Goluchowskega kmalu drug mož, in sicer avstro-ogrski poslanik na ruskem dvoru baron Lexa-Aerenthal, ki je bil te dni tudi odlikovan z ruskim redom. Lexa-Aerenthal bi seveda kot minister zunanjih del delal na to, da se Avstro-Ogrska in Rusija čim najbolj zbližata. Da postane baron Aerenthal zunanji minister, je baje jako verjetno, kajti Goluchowskemu so tla že jako omajana. Največ pa si je pokvaril, ko je pokazal napram nemškemu cesarju preveliko uslužnost. Ko so se namreč izkrcale v Avstriji čete nemških vojakov, ki so se bojevali na Kitajskem, so bili Avstriji primorani sprejeti jih tako, kakor je hotel Viljem, na Dunaju pa je grof Goluchowski predložil program slavnosti, katerega je izdelal nemški cesar sam, kar je Goluchowski tudi povedal. To se baje zamerja grofu Goluchowskemu, ki nima nobene samostojnosti ter iniciativnosti. Zato je baje pričakovati, da postane v kratkem poslanik v Parizu. Na njegovo mesto pa bi spravili radi dunajski krogi barona Aerenthala, Ogrska pa kandidira boscanskega ministra Kallaya. Tako ugibljejo razni listi. Koliko imajo te vesti podlage, seveda ni možno konstatirati.

Sladkorna kriza

vznemirja ravno sedaj najbolj avstro-ogrsko in angleške vladne kroge. Gre se seveda za ogromne svote. Dosedaj je šlo največ sladkornega pridelka iz Avstro-Ogrske na Angleško, t. j. skoraj dve tretjini vsega našega pridelka, ki se ceni povprečno na 12 milijonov meterskih stotov. Sedaj pa se hoče Angleška prikupiti svo-

jim kolonijam ter jim je obljubila, da bo odprla svoje trge njihovim sladkornim pridelkom, da si jih na ta način priveže za vojevanje v Južni Afriki. Avstro-Ogrski bi potemtakem večinoma odletelo onih 150 milijonov kron za vsakoletni izvoz sladkorja. Skrb in nevolja je tedaj umevna. Avstrijsko prebivalstvo pa pričakuje, da bo kriza znižala cene sladkorja za domače konzumente. Saj pa je tudi nezaslišano, da plačujemo naš sladkorni pridelek doma mnogo dražje, kakor ga dobivajo Angleži po izvozu. Dočim obstojijo pri nas za uvoz sladkorja nezmerno visoke carine, držijo takozvani sladkorni karteli cene domačim pridelkom na pretirani višini. Vrhutega pa še dobivajo sladkorni industriji v Avstriji mnogomilijonske premije vsako leto kar se zopet zaračuna konzumentom.

Vojaški jubilej nemškega cesarja.

Dne 9. t. m. je minilo 25 let, odkar je nemški cesar Viljem vstopil v aktivno službo pri 1. garde regimentu. Seveda se je jubilej primeroma proslavil, saj kaj takega nemški cesar ne opusti. Pripeljati si je dal svoj polk, si ga od vseh strani ogledal ter po svoji priljubljeni navadi sprožil prav dolg nagovor. Slavnosti sta prisostvovala tudi prestolonaslednik in princ Eitel Friderik, zadnji je pri tej priliki avanziral za nadporočnika. Potem je prineslo odposlanstvo imenovanega polka v dar cesarju posnetek vojnega spomenika z bojišča St. Privat. Cesar je vsakega posebej nagovoril in vsakemu posebej tudi stisnil roko. Zvečer je prišel cesar v vojašnico na skupni obed. In zopet ni bilo konca njegovim napitnicam. Slavnost je zaključila slavnostna gledališčna predstava, ki so jo priredili častniki — seveda po strogih predpisih vojaške discipline in reglementa.

Vojna v Južni Afriki.

O odgovoru Angleške na posredovalni predlog Nizozemske trdi »Novoje

LISTEK.

Na maskaradi.

Dr. Krapeš je rad skakal čez ojnice. Ne mnogokrat, a vendarle včasih. Brez tega se mu je zdelo življenje preenolično, dolgočasno. In vendar je bil dobra, občutljiva, mehka duša, ki je ljubila vroče in iskreno.

Imel je za soprogo vitko črnolasko Mileno, gospo tiste pikantne bledote — ki je modernemu človeku mikavnejša kot kmetiška rdečeličnost — svežih, prožnih, klasično litih udov, ki izdajajo čvrste mišice in zdravje. Bila je lepa gospa velikih, opojnočrnih očij, sanjavo strastnega pogleda in trudne, skoraj blazirane potezice okoli malih, bujnih, vedno svežerdečih ustec.

Dr. Krapeš jo je ljubil resnično, dasi ni imela otrok, a vendar čez ojnice je skakal rad, toda le včasih. V njem je ostalo od samskih let še nekaj metulja. Zdelo se mu je vselej, da ljubi potem svojo Mileno še ognjevitejše, in doživljaji onkraj ojnice so ostajali docela brez vtiska na njega dušo. Spomin na srečo ob tujkah mu je izginil vselej tako hitro, kakor zmanjka nagloma dihljaja na mrzlem steklu.

Bilo je na maskaradi. Dr. Krapešu je vznemirjalo srce zopet hrepenenje po lepem doživljaju. V sijajni dvorani je vršalo, šumelo, skupine elegantnih mask so se smeje in kričé pehale in podile, z galerije je donel vznemirljiv valček, tam na plesišču pa je poskušalo nešteto parov plesati.

Dr. Krapeš pa je stal v tesnem finem, najmodernejšem fraku z velikansko lila hrizantemo v gumbnici ob kraju »otoka« ter je kritično motril maske. Pisano, mrzlično razburjeno množico je zavijala omamljiva, tisočeri parfumov in cvetličnega vonja pa ščemeče soparice polna atmosfera, ki je dražila živce, da so bili napeti in občutljivi kot pajčevina struna ... Dá, nocoj, na vsak način nocoj skoči doktor zopet nekoliko preko zakonskih ojnec. Nocoj še je Karneval, jutri pa si potrese teme s pepelom kesanja ter se vrne zopet miren in udan v naročje Milenino ...

Na vsak način je hotela Milena z njim na maskarado. Iztežka se je ubranil. Lagati je moral s tužnim obrazom, da letos, žal, sploh ne more na maskarado, ker je baš nocoj priredil prijatelj Janko »fantovski večer«. Mileni se je sicer nekoliko čudno zdelo, da bi priredil Janko tak večer dva dni po svoji poroki, a so-

prog ji je dokazal, da so krive te izjeme razmere, ki se niso dale izpremeniti. S hlinjenim obžalovanjem si je oblačil frak, ostal pri nji do desetih ter jo končno celo spremil v spalnico, položil jo kakor nežnega otročička sam v postelj, ji s hrepenečim vzdihom poljubil koralaste ustnice ter se poslovil: »Vrag vzemi vse fantovske večere! Lahko noč, Milena, sladko spančkej — ah, kako rad bi ostal doma!«

Nato pa tekla skokoma po stopnicah v voz, ki ga je že pričakoval, in hajdi, na maskarado! — Tako, nocojšnjo noč je svoboden, in »fantovski večer« mora užiti zopet docela. Ej, Janko, ki se raduješ svoje mlade zakonske sreče že dva dni in dve noči v Opatiji, tudi prijatelj Krapeš se hoče nocoj malo pomladiti!

Tedaj ga potiplje za ramo mehka ženska roka in koketna zlatolaska z belo avileno polmasko se mu zasmije v obraz: »Dober večer, Rikard!«

»Ah, Alma, ti tudi tukaj! Ali — do svidenja?«

»Hm, morda, a šele po popolnoči! Servus!«

»Servus, srček!«

Toda takoj mu je bilo žal. Vraga, čemu zopet Alma! Nocoj bi si želel nekaj novega ... Ali, končno, za vsak slučaj

... no, tudi Alma je sladek, poreden kerberček! Vederemo!

Po hrbtu začuti lahen udarec pah-ljače. Pred njim stoji visokostasna, kot jelka tanka maska v črnem satinastem dominu; obraz ji pokriva baršunasta krinka z dolgimi, preko brade segajočimi čipkami.

»Aj, doktor, kje imaš svojo milostljivo?«

Krapeš se zdrzne. Tristo! Ta glas!

»Kdo si, ljubezniva maska!«

»Saj vidiš, maska domino — več ne izprašuj!«

»Ali, oprosti, to je — čudovito!«

»Kaj je tako čudnega?«

»Tvoj glas ... Prisegel bi ... Ali me poznaš?«

»Nekoliko, morda.«

»In jaz?«

»Mogoče. Oglej me! Morda sva bila že kdaj skupaj.«

Maska si je odpela domino, pod njim je imela kostum srednjeveškega pažeta. Vitek, eleganten mladenič v sinjevišnjem trikotu.

»Ah, krasna si!«

»Torej ti ugajam?« in zopet se je zavila v svoj črni domino. »A poznaš me še vedno ne?«

Vremja, da je za Bure precej ugoden. List piše, da »Angleži v tem odgovoru nič več ne naznanjajo, da se hočejo bojevati tako dolgo, dokler si docela ne podjarmijo burskih republik«. Angleška vlada pač tudi že želi, da bi bil vojne konec, saj vidi, da republik ni tako lahko podvreči. Anglija ima danes v Južni Afriki 237 000 mož, t. j. 13 000 mož manj nego preteklo leto. Vlada pa tudi javlja, da je ostalo Burom v vsem samo 6000 vojakov, ki so razdeljeni v tri oddelke. To je razmeroma majhno število, toda ako se pomisli, da je lord Roberts trdil že l. 1900, da ni ostalo od burske armade drugega kot kup maroderjev, in ako je ostalo od teh »maroderjev« po poldrugo leto traja jočem boju z 250 000 Angleži še vedno 6000 mož, kako dolgo bi pač še trajalo, da bi Angleži tudi te popolnoma pobili. Angleška vlada pač uvideva, da treba končati vojno, spoznava pravo situacijo v Južni Afriki in bo morala končno vendarle toliko odnehati, da se začne mirovna pogajanja. — Vojni minister Brodrik je po naročilu angleškega kralja vprašal Kitchenerja, ali bo vojna do kraljevega kronanja končana. Kitchener je odgovoril, da se more končati vojna šele tekom enega leta. S tem je udaril Kitchener samega sebe po ustih. Izdal je s tem odgovorom sam lažljivost svojih poročil, javljajočih vsak dan nove zmage in vsak dan veliko število ujetih Burom.

Najnovejše politične vesti.

Ministrska kriza. Celotno sasko ministrstvo je podalo demisijo, ker je prišel finančni minister s stanovi v ostro nasprotje. — Wolfa zapuščajo zaporedoma razna nemško-nacionalna društva ter pristopajo Schönererjevi »vsenemški zvezi za vzhodno pokrajino«. — Spokorjeni Kitajci so požgali berlinsko misijonsko hišo v Fuenu. Misionarji so komaj ubežali smrti. — Novi ogrski tajni svetniki grofa Cziraky in Erdödy ter baron Vecsey so prisegli včeraj v cesarjevo roko. — Za »Los von Rom« v Avstriji nabirati denar je vlada v Brunšviku strogo prepovedala. — Sestanek sladkornih tovarnarjev v Avstro Ogrske in Nemčije se je vršil včeraj v Berlinu. — Vojvoda Rudolf Croy, oče nadvojvodinje Izabele, je nenadoma umrl na Francoskem. — Za venčanje Alfonza XIII. španskim kraljem se delajo obsežne priprave na dvoru, dočim vlada v pokrajinah že skoraj anarhistična nezadovoljnost in beda. — Črnogorski princ Mirko se je baje zaročil z Natalijo Konstantinovičino, sestričino srbskega kralja Aleksandra. — V bukovinskem deželni predstvi se godijo čudne reči. Vodja rumunskih veleposestnikov baron Jurij Vasilko, kakor tudi državni in deželni poslanec Nikolaj Vasilko sta odločila mandata zaradi deželnega predsednika. — Nemški kmetovalci — proti novemu carinskemu tarifu. Zveza pru-

»Ne poznam te ... le tvoj glas! Moj bog, če bi ne vedel, da moja soproga ...«

»Ti imaš soprogo? — In vendar si prišel na maskarado! Aj, aj! — Zdi se mi, da se hočeš nocoj svoji ženki malo izneveriti!«

»S teboj, samo s teboj bi se hotel ... ah, ne zameri, silno mi ugajaš.«

»Tudi ti meni; res — ugajaš mi. To ti menda ni neprijetno?«

»O, ti porednica, celo prav prijetno!«

»Dobro torej! Pojdi z menoj! Ne misli, da sem navadna ženska! Nocoj sem prvič sama na maskaradi. Moški pravi, da sem lepa, zelo lepa, celo pikantna. In videl boš, da tudi neumna nisem, kar so lepe ženske navadno. Torej pojdi! Samo tri ure imam še časa. Vzemi voz in peljiva se v najboljši hotel. Tam mi plačaj izvrsten menu, kaj ne? — in potem, no — videl boš, da ti ne bo žal ... Ali hočeš?«

Obesila se je težko na njegovo roko, skozi krinko pa je gledalo vanj dvoje črnih, iskričastih se očij.

»Le pojdiva!«

»Toda — pod enim pogojem! Demaskirala se ne bom in imena svojega ti ne povem.«

»Dobro. Neznanka mi ostaneš vedno. Prisegam ti!«

»Torej pojdiva!«

(Konec prih.)

skih kmetovalcev je sklenila ostro resolucijo zoper nameravani carinski tarif.

Dopisi.

Iz Radovljice. V četrtek, dne 6. februarja imel sem na Savi pri Jese-nicah opravke ter sem se peljal okoli 2. ure popoldne s sanmi proti Radovljici. Ker se mi je mudilo, bilo mi je na tem, da nadaljujem vožnjo brez zadržka. Ali človek obrača — železnica pa obrne. Na Javorniku je stal na postaji ravno to-vorni vlak, ter dolg kakor morska kača, zapiral tudi prehod črez železnico na dr-žavni cesti. Ustavim in čakam — čakam, — vse zastoni, vlak se ne premakne. Na obeh straneh se je nabralo mnogo voz in pešcev, pa vsi so morali čakati. Tam gori na kolodvoru pa so nakladali — počasi, da se kaj ne pretegne — na neki voz istega vlaka pločevino. Zaradi tega se je moral menda ustaviti vlak tako, da je stal dotični voz ravno pred omenjeno ploče-vino. Odozbravam to, da se skuša delavcem olajšati delo, ali moralo bi se pri tem ozirati tudi na promet na državni cesti, kar bi se bilo v tem slučaju kaj lahko zgodilo. Ta vlak je imel dva stroja in sicer enega zadaj, ki bi bil brez vsakega težjega dela zadnje vozove prav lahko nekoliko nazaj na progo potegnil. Čakali smo tedaj skoraj 1/2 ure, da se nam je cesta zopet odprla. In to se dogaja, kakor so mi pravili tam stoječi možje, skoraj vsak dan. — Vse kar je prav.

Od nekod. Čakaje zaman, da kdo spretnosti izmed obiskovalcev veselice Bralnega društva v Radomlju opiše nje izid, drznem si, da ne ostane veselica prehitro pozabljena, jaz to storiti.

Bralno društvo v Radomlju se je v kratkem času svojega obstanka, akoravno so se mu metale pod mlade noge ogromne ovire, krepko obdržalo ter se prav lepo razvilo, zlasti pa se kaže jako veliko zanimanje za to prekoristno društvo pri vsakoletni predpustni veselici.

Tudi letos je društvo priredilo vese-lico dne 2. svečana v lepo okinčanih prostorih vrlega rodoljuba gosp. Ivana Nastran-a, ki je — naj mimogrede ome-nim — po dolgem odmoru zopet vzel v roke vajati županstva.

Prostori so bili, dasiravno je bilo vreme skrajno neugodno, do zadnjega kotička zasedeni, kajti zbralo se je prav veliko domačinov, pa tudi gostov iz Kamnika, Mengša, Doba, Ljubljane in daljne Gorenjske v veselo družbo.

Pevske točke so izvajali vrli kamniški Liraši pod spretnim vodstvom gosp. P. Gorjupa prav točno, ter želi v to obilo pohvale. Dokaj zabave in smehu pa je povzročila veseloigra: »Kateri bo«. Dile-tantje, sami domačini, so rešili svoje vloge prav dobro, zlasti so bile glavne vloge v prav dobrih rokah, tako, da je bilo občinstvo kar presenečeno o točnem nastopanju igralcev.

Kakor sploh povsod na deželi ob taki priložnosti, se je tudi tukaj oglasil regementni bas in vse vprek staro in mlado se je sukalo do ranega jutra. Le žal, da je ura ločitve prišla prehitro. Upajmo pa, da nam vneti Radomljani v kratkem pošljejo zopet kako povabilo. Do tja pa zakliče vam, dragim prijateljem, na veselo svidanje, vrlim Radomljanom pa Bog vas živi Vas stari

Vaščan.

Iz Škocijana. Dne 4. februarja 1902. spremili smo k zadnjemu počitku g. Josipa Globevnika, posestnika v Škocijanu, ki je bil šele 65 let star. Rajnki bil je priden gospodar, umen poljedelec in prvi dolenski konjerejec. Bil je več let župan in skozi 40 let občinski odbornik. Povsodi je bil priljubljen. Ta ljubezen in spoštovanje do njega se je zlasti še pokazala pri njegovem pogrebu, kojega se je toliko občinstva udeležilo, da pri nas še ni bilo nikdar takega pogreba. Bodi mu zemljica lahka.

„Poštne uradnice“.

Na dopis »Poštne uradnice« v »Slo-venskem Narodu« št. 30 z dne 6. t. m. čutimo se podpisane manipulantinje c. kr. poštne in brzojavnega urada v Ljubljani 1 dolžne resnici na ljubo sledeče izjaviti:

Služba pri tukajšnjem brzojavu je ali celodnevna služba, to je od 1—9 popolu-

dne in drugi dan od 7. popoldne do 1. popoldne, potem pa 24 ur prosto, ali omejena dnevna služba, t. j. od 8—12. do-poldne in 2—6. popoldne, oziroma od 9. popoldne do 1. popoldne in od 3—7. popoldne. V prvem slučaju tedaj po-vprečno po 7 ur, v drugem po 8 ur na dan. Tudi za nedeljski počitek je skrb-ljeno in izostane v redni razvrstitvi vsako nedeljo in praznik po jedna manipulan-tinja cel dan in druga, katero bi služba tudi popoldne zadela, popoldne izven službe. S to razdelitvijo so podpisane po-polnoma zadovoljne in nimajo vzroka kaj obrekati.

Dopust dobi v nujnih slučajih vsaka manipulantinja. V slučajih, da prosi za do-pust v svrhu okrepčanja, ga tudi dobi, če pa je na dopustu radi bolezni, dobi na-vadno tudi še denarno pomoč.

Ako se dotična točka tiče umrle ko-leginje, pokojne gospice Ane Tominc, potem bi ta sama, da jej je mogoče, za-nikala opravičenost te pritožbe. Ta gos-pica je res mnogo trpela na živčni bo-lezni in jej je bil radi tega dopust ponu-den od merodajne osebe, katerega pa je zavrnila z izgovorom, da je letos (l. 1901) že bila večkrat na dopustu in bo šla rajša zopet drugo leto (1902) na dopust.

Če ta dopis izhaja iz peresa, na ka-tero bi se po podpisu »T« dalo sklepati, potem bi se od te strani pač smelo pri-čakovati malo več ozira na tukajšnji c. kr. poštni in brzojavni urad, kateremu se imajo dotičniki zahvaliti za zdatno pod-poro v kritičnem času, kakor bi se od te strani tudi moglo pričakovati vsaj toliko nepristranosti, da se ne nagromadi toliko neresnic v predale javnega lista.

Če bi bilo pri c. kr. poštnem in brzojavnem uradu v Ljubljani v resnici tako slabo, kakor toži napominani dopis, gotovo bi si gospice ne prošile in želele tako zelo ravno k temu uradu v službo.

Kar se pa tiče zadnjega odstavka dotičnega dopisa, smatramo pod našo častjo na to odgovarjati.

Ljubljana, dne 8. svečana 1902.

(Sledi 15 podpisov.)

Izpred sodišča.

Gospod deželni svetnik Hauffen je predsedoval danes sledečim obravam:

1. **Uboj.** Bilo je 18. nov. m. l. zve-čer. V dolini Bistrice pri Trbižu leži po-sestvo Kočarjevo; na griču je kovačnica in nje nasproti so vrata hiše; poleg tega je na vodi še žaga. Črez Bistrico vodita dva mosta. Že 3 leta so fantini nagajali Kočarjevim, rogoviliili ponoči okrog hiše in razbijali ograjo. Vzrok tej nagajivosti je bilo baje neko pričevanje Kočarjevo. Omenjenega večera sta sedela v sobi Ko-čar ter njegova žena Marjana. Sinova sta že spala. V tem času — bilo je okrog 1/2.9. uri — so prihajali nagajivi fantini iz gostilne, v kateri so močno pili, med njimi France Pohar, Janez Aljančič in Nadišar Jože ter tega bratranec Anton. Kočarjevi so jih čuli, ko so peli in ukali po potu in mož je dejal ženi Marjani, naj gre k oknu, da fantine spozna za slučaj, da zopet kako škodo naredi. Marjana je šla. Videla je, da so prišli roko v roki najprvo trije fanti mimo in za njimi še dva, ki sta v istini pričela razbijati in škodo delati. V tistem trenutku je že iz hiše prišel Kočar in napodil fantine, ki so tekli preko mostu. Tu se je razvil boj, v katerem je Kočar po izpovedbi neka-terih prič rabil »cepin« in veliko kamenje. Ranjenih je bilo več oseb; Nadišar Jože pa je bil ubit, po zdravniškem mnenju s kamnom, ki ga je zadel na zadnji del glave in mu čepino prebil, vsled katere rane se mu je vtila kri v možgane. Ko-čar je šel prestrašen nazaj, ne da bi ve-del, ali in katerega je pobil na mostu. Poslala sta z ženo mala dva sinova, naj gresta na most gledat, kdo tam leži. Fantina sta šla in spoznala Nadišarja. Potem sta pritekla nazaj. Celo noč je bila žena, prestrašena Kočarica pri oknu in je gledala, kako so tam doli bleščale luči semtertja. Kočar je zaspal in se šele jutraj zbudil ob 3. uri. Pogledal je skozi okno, se grozno prestrašil, ko je zagledal luči ter dejal: »Zdaj je pa gotovo ubit.« — Potem so prišli stražniki po njega in ga odvedli v zapor. Po zaslišanju dolge vrste prič in zagovoru Kočarjevega za-stopnika dr. Tavčarja je bil toženec Ko-čar Jože obsojen na 2 meseca ostrega zapora in plačilo stroškov. Sodišče se je dalo namreč prepričati, da je ravnal le v silobranu, katerega je pač prekoračil. Ali bo ta žalostni slučaj predručal gorenjske fantine? Ne verjamemo!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 11. februarja.

— **Osebnosti.** Nadinžener srb-skih železnic, g. Seb. Roš, naš rojak iz Trbovelj, je dobil za svoje zasluge Takova red III. vrste.

— **Obč. svet ljubljanski** ima v četrtek, 13. februarja, ob 5. popoldne sejo. Na dnevnem redu so med drugim

tudi poročila o zgradbi lastnega poslopja mestne hranilnice, o preskrbljenju mest-nih delavcev, o mestnem proračunu za l. 1902., o zvišanju pasjega davka, o po-kritju še nepokritih stroškov za jubilejski most, o preložitvi pokopališča in o ekse-kutivnem iztirjavanju državnih davkov.

— Iz proračunskega odseka.

G. Povše je priporočal, naj se odpisejo potresna posojila. G. baron Schwegel je predlagal: Vlada se pozivlja, dovoliti mestni občini ljubljanski zaprosene in nujne potrebne olajšave, oziroma odpise od povodom potresa v regulacijske in asanacijske nameno dovoljenih državnih podpor in ponapredščin.

— „Interview s predakem slovinským“.

Pod tem naslovom po-roča »Plzeňský Obzor« jako obširno o razgovoru, ki ga je imel njegov ured-nik z g. dr. Tavčarjem o raznih poli-tičnih vprašanjih.

— Razžaljeni moralisti.

Da, mi se ne norčujemo, moralisti — naha-jajo se krog »Slovenca« — so silno raz-žaljeni. Čudno, — slepar ti prvi o pošte-nosti govori, umazanec prvi hvali čednost, akoravno ga vleče blato s hipnotično močjo k sebi. In klerikalci? Hudi jeziki govore čudovite stvari o »prosti ljubezni« župnikov, rubrika »Zopet jeden!« se vleče kot nepretrgana veriga konkretnih slučajev, razni kapelančki niti v javnosti ne zakri-vajo »svojega srca zlato strast«... in ven-dar so isti klerikalci, ki niso slepi in to-rej vedo, kake stvari se gode po svetu, prvi, ki moralizirajo; prvi, ki deklamirajo hvalospeve lepim čednostim npravnosti in morali... Sobotni »Slovenec« pa dekla-mira velepesem o npravnosti v uvodnem članku. Togoti se namreč nad naše poro-čilo o dr. Lampetovem predavanju »Žena in javnost«. Pri tem besediči o »stari po-greti laži, jus primae noctis«. Eh, po-božni prijatelji, v vsaki zgodovini bodele našli omenjeno to »pravico prve noči«, v vsakem, le malo bolj obširnem znanstvenem delu, ki se tiče blaženega srednjega veka; vprašajte juriste in zve-deli bodele, da so se o njem učili na univerzi. Žalostno, če ne veste nič drugega povedati kot dokaz, da je krščan-stvo »emancipiralo« ženo. Kaj bi vam mi lahko povedali vse! Se-li spominjate na cerkveni zbor, na katerem so se mazi-ljeni škofje prepirali, ali ima žena dušo ali ne? In kaj so rekli zadnjič italijanski duhovniki, ko so protestirali proti celi-batu? — In o prostituciji govorite; kaj so delali papeži v srednjem veku? Ali je niso gojili, skrbno gojili, volj skrbno nego krščansko idejo? — Še pravite, da smo mi tisti, ki delujemo proti družini, temelju npravnosti, potem bi vam lahko naštel iz chronique scandaleuse vašega ta-bora slučajev, da bi vam kar po ušesah šumelo... Sicer pa to ni naša naloga da-nes. Dokazati smo hoteli s citatom Ellen Keyove le, da je vaše krščanstvo porušilo življenski nazor, ki narekuje uživanje tega, kar nam da ta naš svet, in da je istega nadomestilo z askezo, z gojitvijo duha grešnosti proti vsem, kar je naravno, kar spada v ta svet. To in drugega nič.

— Kako Lampe laže.

»Ženska in javnost v št. 31. z dne 9. fe-bruvarja nam je dr. Lampe poslal obligatni popravek. Ta je izjemoma pravilno sestav-ljen in zato ga priobčujemo. Glasi se:

Ni res, da sem rekel, da sem slišal, da je imel voditelj narodno-napredne stranke pred kratkim predavanje, na ka-terem da se je izrazil dr. Tavčar, »da je Bog žensko možem za igračo ustvaril«, in da se iz tega izprevidi, kako da sodi liberalni voditelj o ženski. Ni res, da sem vprašal poslušalce, če mi dovolijo, da o dr. Tavčarju več ne govorim. Ni res, da sem se zadržal na liberalce in na »sedem-najst- ali osemnajstletnega socialnega de-mokrata«, »ki hoče napraviti ženske učene«. Ni res, da sem pravil o Goetheju, »kate-remu se je zmešal«. — V Ljubljani, dne 9. februarja 1902. — Dr. Evgen Lampe, stolni vikarij.

Umeje se samo ob sebi, da Lampe laže. Pobič misli, da nas draži, če nas ob-sipa s popravki, a v resnici smeši le sa-mega sebe. Le naprej, dokler je še vetra kaj! V zadnjem tednu smo prejeli vse polno popravkov, a skoraj vsi so šli v koš. Kake neumnosti pišejo nekateri duhovniki v svojih popravkih, in kaj vse jim nakrpa popravkarsko društvo, zato naj navedemo

le jeden izgled. Popravkarsko društvo nam je poslalo popravek, v katerem piše neki župnik: »Ni res, da ljudstvo vzlic vsem misijonom in vsem bratovščinam moralno grozno propada, res je pa, kakor kaže krstna knjiga, da v poslednjih dveh letih nobena, doma bivajočih deklet ni padla in nenaravnost dveh drugih je nasledek prejšnjih že več let starih grešnih zvez«. — Seveda je tudi ta bedasti popravek šel v koš, a navedli smo gorenji odstavek, da se vidi, kaj vse pisarijo »prečastiti« v svoji popravkarski strasti.

— **Katoliški junaki.** V Dobrunjah pri Ljubljani je vse klerikalno. To je prava klerikalna trdnjava, v katero se liberalci še vstopiti ne upa. Prvo besedo imajo seveda katoliški konsumarji, ki same pobožnosti kar brenče, sicer pa so nad vse vneti za šnops in kaj radi ljudi tudi z noži pod rebri šegečejo. Te dni so katoliški možje doprinesli veliko junaštvo. 14 klerikalcev je napadlo nekega fanta samo zato, ker ni hotel nikdar ž njimi v konsum iti in je na konsum zabavljaj. Fant je šel v družbi dveh znancev, toda njegova spremljevalca sta zbežala in siromak je ostal sam v krempljih katoliških napadalcev. Ti so se fanta lotili z vilami in jeglicami od voza, s poleni in remeljni in ga skoraj ubili. Grozno razmesarjen je fant obležal na cesti. Jeden napadalec mu je vile zasadil v prsi, drugi pa so svoje »orožje« nanj zmetali. Fant je v smrtni nevarnosti in ga zdravnik še v bolnico ni pustil prepeljati, češ, da voznje ne prestane. Ne vemo, če so katoliške zverine že našli, a zanimali se bomo za ta slučaj, ker kaže, kakšne sadove rodi klerikalizem, posebno tam, kjer imajo duhovniške konsume, za katere ljubljanski škof tako gori.

— **Pregnani Gostinčar.** Iz Renč pri Gorici nam pišejo: Minulo nedeljo so sklicali dr. Pavlica in tukajšnji župnik javen shod proti socialnim demokratom, ki so tudi pred kratkem tukaj zborovali. Ker je bil na socialdemokratskem shodu poročevalec iz Ljubljane, so si tudi klerikalci naročili »delavskega tajnika« Gostinčarja iz Ljubljane. Nesrečnež se je pustil tudi zapeljati in se odpeljal z velikimi nadami tja doli na Goriško. No, renški delavci pa poznajo moža dobro iz Ljubljane, — saj večinoma tu poleti delujejo — in pogнали so Gostinčarja tako čez goriško-kranjske hribe, da menda nikoli več ne pride v Renče. Ko je dr. Pavlica otvoril shod, so zahtevali delavci volitev predsedstva; ker se jim ni ustreglo, so zagnali velikanski krik in razbili shod. Gostinčar niti ust ni mogel odpreti in prestrašeni klerikalci so tekli v farovž in imeli tam š 2-shodek; župnik je baje jokal solze, debele kakor česplje. Opozarjamo g. Gostinčarja, da smo njegovih modrostij že iz Ljubljane siti in mu bomo pot pokazali v slučaju, če pride še kdaj sem. Tu je več naprednega elementa, kakor mislite! Torej pozor! — Renčani. — (Op. uredništva. In »Slovenec« je pisal svoječasno, da je bilo le kakih 10 socialnodemokratskih »pobov« navzočih. Zdelo se nam je to poročilo precej čudno, — no, zdaj čujemo, da so vsi napredni elementi združeno vrgli poročilo »tajnika« iz Renč. Čestitamo iskreno, g. Gostinčar!)

— **Nesrečna špekulacija.** Iz Mokronoga se nam piše: Kakor povsod, so tudi pri nas v Mokronogu klerikalci jako pametni ljudje, posebno kadar se gre za kako dobro kupčijo. Sedaj, ko so izvedeli, da bode v kratkem na prodaj tukajšnje sodnijsko poslopje, s katerim še nobeden gospodar ni zamogel izhajati, so občinski očetje — katerih je, žalibog, dve tretjini klerikalnega kalibra — prišli na pametno idejo, da bi občina kupila to poslovstvo, ki bode stalo celih 60.000 kron, ter bode treba jedno tretjino takoj plačati. Naša občina, ki je že čez vrat obremenjena, tako da jo mora že župan z denarjem zalagati, naj bi se spuščala v take špekulacije, naj bi kupila poslovstvo, ki potrebuje vrh tega najnujnejših popravil za najmanj 10.000 kron. Take misli zamorejo brenčati le po slavnatih glavah in se je čuditi, da se ugledni in premožni tržani, ki ne spadajo med tiste odbornike, ki prijemajo le za peresa in kimajo z glavami, odločno ne upro tako nezreli špekulaciji. V četrtek bo v ta namen izvanredna seja, katero misli dirigirati mož, ki nima ni-

kake pravice do kakoga nasveta, ki nima za las zmožnosti do nakupa starih razvalin, še manj pa premoženja. Zaradi tega apelujemo razsodni tržani mokronoški na naše napredne zastopnike v občinskem zastopu, da pri seji odločno zavrnejo tako bedaste nasvete, da obvarujejo našo občino pred tako ponesrečeno idejo, ki bi bila gotovo na veliko škodo še poznim rodovom. Ako pa so naši klerikalni kimovci tako pogumni, naj zložijo denar na svojo lastno pest, radovedni smo, kako globoko bode posegel v žep njihov dirigent, od katerega bomo v kratkem kaj več slišali. Mi jim torej kličemo z upanjem, da jih razsvetli Šušteršičev sv. duh. Možje le pamet! Ta je boljša nego žamet! — Mokronoški tržani.

— **Ljubljansko učiteljsko društvo** ima svoj občni zbor v soboto, 15. t. m., ob 7. uri Štruklju. K mnogobrojni udeležitvi vabi odbor.

— **Ljubljansko učiteljsko društvo** napravi ob sklepu prvega semestra, to je v soboto, 15. t. m., zvečer ob 8. uri pri Štruklju piknik. Couvert brez vina stane 2 K. K temu pikniku se vabijo vsi člani društva, pa tudi vsi prijatelji učiteljstva.

— **Velekrasno dekoracijo „na dnu morja“** v Sokolski dvora zamore si občinstvo, ki nima prilike obiskati današnje maskarade ali pa jutrajšnji mačkovski koncert, brezplačno ogledati jutri, na pepelnico, med 4. in 7. uro zvečer.

— **Poročil** se je v soboto 8. t. m. gosp. Josip Filic, c. kr. poštni oficial z gospico Milko Rozmanovo, hčerko g. Frana Rozmana, kontrolorja deželnoplačilnega urada. Čestitamo!

— **Premembe posesti.** Gorupovo hišo v Slomškovi ulici je kupil stavbenik Faleschini. — Pasar Kregar je proti gotovemu plačilu kupil hišo kamnoseka Ig. Čamernika!!!

— **Razstavljena umetnina.** V izložbi Bambergove knjigarne je razstavljen kip, predstavljajoč milosrdnost. Malo dekletce dviga še mlajšega brata kvišku, da more vreči denar v nastavljeno pušico. Skupina kaže vseskozi globoko umetniško čuvstvanje in tudi precejšnjo tehniško izvežbanost ter je delo gospodične Else pl. Kastlove, hčerke g. artilerijskega stotnika pl. Kastla. Čuditi se mora vsakdo izvanredni nadarjenosti mlade umetnice — izpolnila je baš 17. leto! — ki je v stanu ustvariti še danes toli dovršeno izvršno delo. Gdč. Kastlova je učenka g. Celestina Misa, kojemu se sme le častiti. Želeli je pač, da se umetnica kasneje poda v tujino, med večje razmere, kjer si bode brez dvoma priborila dobro umetniško ime.

— **Obrtno gibanje v Ljubljani.** Tekom pretečenega meseca so pričeli v Ljubljani izvrševati obrt in sicer: Robert Kollmann, Mestni trg št. 16, steklarski obrt in trgovino z mešanim blagom; baronica Terezija Lauer, sv. Jakoba trg št. 7, gostilničarski in krčmarski obrt; Ivan Frisch Marijin trg št. 3, trgovino z mešanim blagom; Oskar Murmayer, sv. Petra cesta št. 35, točenje likerjev in desertnih vin; Avgust Stresen, pri brvi št. 4, trgovino z zeljem; Ivan Vrhovec, Konjušne ulice št. 13, podkovno kovaštvo; Jera Podlogar, Pogačarjev trg, prodajo sadja; Ana Eberle, Šelenburgove ulice št. 1, modistovski obrt; Anton Bizilj, Hradeckega vas št. 27, trgovino z drobnico in mesom; Ožbald Vovk, Trnovski pristan št. 4, nožarski obrt; Franc Štepec, sv. Jakoba trg, prodajo drv; Anton Karbe, Cerkvene ulice št. 31, prodajo klobasic in kruha; Anton Putrich, Slomškove ulice št. 12, izdelovanje sodovice; Miha Hribar, sv. Martina cesta št. 10, prodajo drv; Josip Bedenk, Marije Terezije cesta št. 1, krojaški obrt; Franciška Grm, Pogačarjev trg, branjarijo; Anton Kutiaro, Streliške ulice št. 8, prodajo klobas; Marija Kalan, Mestni trg št. 12, trgovino z nožarskimi izdelki; Fran Kraskovič, sv. Jakoba nabrežje št. 21, prodajo kovčkov; Marija Kadunc, Gradišče, št. 3, prodajo drož. — Odglasili, oziroma opustili pa so se naslednji obrti: Nikolaj Hoffmann, Mestni trg št. 12, nožarski obrt; Frana Škafar, Stari trg št. 2, trgovina z živili; »Styria«, delavnica za popravljanje koles v Ribjih ulicah; Marija Mizelli, Stari trg kramarski obrt; Alojzij Dolničar, sv. Martina cesta št. 14, trgovina z mešanim blagom; Terezija Razdrh, Tržaška cesta, iz-

delovanje perila in ženske obleke; Ivan Šuštaršič, Karolinska zemlja št. 9, prodaja premoga; Karol Lexander, Kolodvorske ulice št. 22, trgovina z mešanim blagom; Franc Koračin, Karlovska cesta št. 5, čevlarski obrt; Ana Plešec, Mestni trg, prodaja živil.

— **Ljudsko gibanje v Ljubljani.** Tekom leta 1901 narodilo se je v Ljubljani 1161 otrok, umrlo pa je 1215 oseb, uračunivši tudi one osebe, ki so z dežele prišle v tukajšnje deželno bolnico ter tukaj umrle. Poročenih je bilo 397 parov.

— **Mejnarnodna panorama.** Ta teden se vidijo v panorami graščine bavarskih kraljev. Slike so krasne in lepota gradov čarobna. Berg je vas na Zg. Bavarskem, na izhodnem bregu Starnberskega jezera, šteje 218 prebivalcev. Monakovi zelo radi zahajajo v ta kraj. Ludovik II. se je ondi jako rad mudil na svojem gradiču, enako tudi na Lindenhofu. V umetniškem oziru so slike prav lepe, plastika uzorna, narava čuda spretno posneta.

— **Najnovejše novice.** Notar pred porotniki. Pri graškem porotnem sodišču se vrši že drugi dan obravnavo zoper dr. Antona Riglerja zaradi poverjenj in krize. — Nova ladjenica v Pulju. V arzenalu vojne mornarice izdeljujejo velikansko ladjenico (Schwimm-docke), ki bo izgotovljena v dveh letih ter bo stala okoli 3.000.000 kron. — Tovarna za olje v plamenu. V Boguminu gori že drugi dan velika tovarna za olje, last breslavske delniške družbe. — Siamska dvojčka — ločena. Znana siamska dvojčka v Barnumovem cirkusu je razločil v Parizu zdravnik dr. Dover. — Anarhistično zaroto so razkrili v Libercih ter razun že naznanjenih 13 oseb še zaprli mnogo sokrivcev. — Požar v Trstu. V zalogi Zucculinovi je nastal požar, ki je uničil tudi zalogo sitarja Sauterja. Skupna škoda znaša 100.000 K. — Nove vojaške puške s kalibrom 5 in 6 mm preiskuje posebna komisija avstrijske vojne uprave. — Velikanski požar je razdejal mesto Paterson v državi Newjersey. Škodo cenijo na 10 milijonov dolarjev.

— **Vide Wrzešnia.** Izgotavljalci roborina v Friedrichsbergu pri Berolinu je poslal poljskim lekarnarjem svoje nemške prospekte. Iz Galicije in ruskega Poljskega so vrnil prospekte z opombo: »Vide Wrzešnia«, ali »ne razumem jezika barbarov, ki trpinčijo poljske otroke«, ali: »Zwróćcie listow, s adresami niemieckimi nie przyjmnie«. — Kadar pa se Slovenci zdramijo ter svojim trinogom zagrmé: »Pašó! Vide Celje!«

— **Zopet — ne eden, temuč dva.** Župnik v Odrowacu, Martin Piechota, je umoril svojo ljubico, poveril okoli 60.000 kron ter zbežal v Ameriko. Tako poroča »Kurjer Lwowski«. — Dunajska »Arbeiter-Zeitung« pa poroča o drugem junaku, župniku Iselstögerju v Pischingu, ki je bil obsojen, ker je po nekem šolskem dečku hodil s težko podkovanimi črevlji ter kričal: »Ti nisi iz človeškega, temuč hudičevega rodu. Zdavno bi te že bil vze hudič, če bi mu ne bil premalo vreden« itd. itd.

— **„Es lebe das Leben!“** se zove nova 5 dejanjska drama Her. Sudermannna, čegar »Dom« in »Čast« sta dosegla največji umetniški uspeh tudi na slovenskem odru. Nova drama se je v prisotnosti avtorja igrala v petek na dunajskem dvornem gledališču z najlepšim uspehom.

— **Umor bolgarskega naučnega ministra Kančeva.** Poroča se, da je 32letni, v Prilepu v Macedoniji rojeni bivši učitelj Karandjulov šestkrat ustrelil na ministra. Najprej ga je hotel zabosti, a minister se je z morilecem boril in mu bodalo zlomil. Ministru je morilec v boju skoraj vso obleko raztrgal. Nato je Karandjulov sedel na zofa ter se ustrelil. Sluge so vsi pobegnili. Vrata sploh ni bilo. Ko so prišli, sta bila minister in morilec že mrtva.

— **Morilka.** Mlada bona Arhangela Abatecola v Rimu, gizdavo dekle, je hotela ukrasti svoji gospej razne dragotine, da si nabavi lepo obleko. Pri delu jo je iznenadila njena tovarišica in to je Arhangela zabodla z nožem.

* **Najmlajši kraj na svetu** je trg Verchajansk v dolini reke Lene v Sibiriji. Po zimi zmrzne zemlja 100 m globoko, temperatura pade 70° pod ničlo — v juniju pa je 20° C toplote — kakor v Parizu. V Verchajansku živi veliko stoletnih ljudi, kar izpričuje staro resnico, da je zima za človeka zdrava.

Društva.

— **Sanatorium mucorum.** Da si tudi širše občinstvo lahko ogleda prekrasno dekoracijo Sokolske maskarade »Na dnu morja« bode ostala vsa dekoracija z vsemi interesantnimi morskimi živalimi tudi še v sredo v Sokolski dvorani, kjer bode zvečer ob 7. uri svirala meščanska godba. Proti vstopnini 20 kr. si torej lahko vsak ogleda krasno podmorsko pokrajino in znamenito morskotako, katero bodo šele v četrtek v vinski klavnic pobili. Čisti dohodek tega večera je namenjen ljubljanski meščanski godbi. Skrbljeno je, da se bodo razni »mački« ta večer korenito ozdravili.

— **Odbor „ženskega telovadnega društva“** naznanja p. t. članicam, da odpade v sredo 12. t. m. telovadba za gojenke.

— **Ročni zgráva „Slovanske Besedy“ ve Vidni.** »Slov. Beseda« na Dunaju je imela 26. januarja občni zbor, na katerem je predsedoval starosta grof Harrach. Iz poročila jugoslovanskega kluba »Slov. Besedy« povzamemo to-le: Klub je v četrtem letu vodila stara uprava: predsednik dr. K. pl. Kozič, podpredsednik prof. dr. A. Primožič, tajnik dr. Murko, blagajnik revident A. Jelušič, člana ravnatelj in rudarski nadzvetnik D. Petrovič in R. Pukl. — Življenje jugoslovanskega kluba se samo po sebi vedno bolj razvija po primeru same »Besede«. Najbolj so se prikupile klubove domače zabave. Klub ima vse slovenske liste »Slovanská Beseda« je imela tekom l. 1901 373 členov.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 11. februarja. Glede afere nadvojvode Frana Ferdinanda in grofa Zichyja došlo so nove interesantne podrobnosti v javnost. Nadvojvodov spovednik, pater Abel, je nadvojvodo pregovoril, naj izmed ogrskih kavalirjev izbere grofa Zichyja kot svojega spremljevalca. Nadvojvoda se je udal. Minister grof Szechenyi je o tem slučajno izvedel in obvestil Szella. Ta je nadvojvodi pismo naznanil, da ogrska vlada na noben način ne privoli, da bi nadvojvodo kot reprezentant Ogrske spremljal klerikalen politik. Nadvojvoda je odpisal, da svojega sklepa ne premeni, ker pa se ogrska vlada ni udala, je nadvojvoda poslal grofa Nostitzja k Szelli, češ, da bi mu bilo skrajno neljubo, če bi moral preklicati svoje vabilo in da sploh ne vzame nobenega ogrskega kavalirja seboj, če Zichy ne bi smel iti. Szell je šel na to k cesarju, mu obrazložil vso stvar in protestiral proti temu, da bi Zichy spremljal nadvojvodo. Vsled tega je nadvojvoda Zichyja povabil k sebi in mu osebno povedal, zakaj ga ne more vzeti seboj. Pri tem pa je ostalo, da nadvojvodo ni spremljal noben ogrski kavalir na Rusko.

Dunaj 11. februarja. Važna novica je došla danes iz Budimpešte. Ogrska vlada je sklenila, da naj se trgovinske pogodbe z Nemčijo, z Italijo in s Srbijo podaljšajo za jedno leto. Brez dvoma mora ogrska vlada zanesljivo vedeti, da tudi dunajska vlada s tem sklepom soglaša.

Budimpešta 11. februarja. »Egyetertes« javlja, da se bo v četrtek v drž zboru razpravljalo o aferi grofa Zichyja.

Budimpešta 11. februarja. Ministrski predsednik Körber je bil danes v dolgi avdijenci pri cesarju in potem konferiral z ministrskim predsednikom Sellom zastran avtonomnega carinskega tarifa.

London 11. februar. Vlada hoče na dan 26. junija določeno slovesno kronanje kralja in kraljice preložiti, ker je nemogoče, da bi bila vojna v Južni Afriki dotlej končana.

Narodno gospodarstvo.

— **Licitacija.** Trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani se naznanja, da se bo dne 20. svedana t. l. v poslopji glavnega ravnateljstva kraljevih državnih mo-

nopolov v Bukareštu vršila licitacija za dobavo 20.000 vreč za sol, 324.000 metrov juta-platna za vreče in 1.420.000 metrov konca (špage) za šivanje platnenih vreč. Podrobni pogoji se morejo vpogledati v delavnicah od 4.—5. ure popoldne pri navedenem glavnem ravnateljstvu.

Kufekejeva

NAJBOLEJŠA HRANA ZA ZDRAVE IN
V ČREVIH BOLNE OTROKE

18 moka za otroke 1268

Umrli so v Ljubljani:

Dne 7. februarja: Robert Elsbacher, kovač, 46 let, Ravnikarjeve ulice št. 5, jetika.

V hiralnici:

Dne 1. februarja: Marta Winkler, trgovčeva hči, 35 let, jetika.

V deželni bolnici:

Dne 5. februarja: Anton Vičič, delavčev sin, 3 dni, življenjska slabost. — Neža Paternuš, dnarica, 57 let, jetika. — Anton Gaberšek, dninar, 45 let, spridenje jeter.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m. Srednji zračni tlak 736,0 mm.

Febr.	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempera- tura v °C	Vetrovi	Nebo	Mehura v 24 urah
10.	9. zvečer	727,5	4,6	sl. jzhod	megla	25,1 mm.
11.	7. jutraj	730,2	1,7	sl. jzhod	dež	
"	2. popol.	731,1	5,0	sl. jug	sk. oblač.	

Srednja včerašnja temperatura 4,7°, nor-
male: -0,7°.

Dunajska borza

dné 11. februarja 1902.

Skupni državni dolg v notah	101,40
Skupni državni dolg v srebru	101,20
Avstrijska zlata renta	121,40
Avstrijska krona renta 4%	98,80
Ogrska zlata renta 4%	120,10
Ogrska krona renta 4%	97,65
Avstro-ogrski bančni delnice	1642,--
Kreditne delnice	695,--
London vista	239,52 1/2
Nemški državni bankovci za 100 mark	117,22 1/2
20 mark	23,44
20 frankov	19,04
Italijanski bankovci	93,40
C. kr. cekini	11,31

Globoko užalosteni naznanjajo pod-
pisani vsem sorodnikom, prijateljem in
znancem žalostno vest o smrti naše
preljubljene, nepozabne hčere, oziroma
sestre, gospice

Albine Cimolini

katera je po dolgi, mučni bolezni, pre-
videna s sv. zakramenti za umirajočo,
danes dne 10. svečana ob 5. uri popoldne
v starosti 24. let v Gospodu zaspala.

Pogreb bo v sredo, dne 12. sve-
čana, ob polu 5. uri popoldne iz hiše
žalosti na Marije Terezije cesti št. 10 na
pokopališče k sv. Krištofu.

Sv. maša posmrtnica brala se bo v
župni cerkvi Marijinega Oznanjenja.
Drago pokojnico priporočamo v blag
spomin in pobožno molitev.

V Ljubljani, dne 10. svečana 1902.

Ivan Cimolini, Lorenčija Ci-
molini, stariši. — Pia, Gusti, Rudi
in Vida, bratje in sestre. (390)

Zahvala.

Podpisana rodbina izreka tem potom
vsem sorodnikom, prijateljem in znan-
cem, kateri so spremlili dne 4. svečana
1902 našega ljubelega očeta k zadnjemu
počitku, najpriširnejšo zahvalo.

Posebno pa se moramo še zahvaliti
slavnemu občinskemu odboru, ki se je
pogreba udeležil polnoštevilno, slavni
požarni brambi in slavnemu šolskemu
vodstvu, ki je izkazalo našemu ranjkemu
očetu zadnjo čast.

Dražega ranjkega očeta priporočamo
v blag spomin. (384)

Žalujoča rodbina Globevnik-ova.

Škocijan, dne 7. svečana 1902.

Pohištvo iz Zagreba!

Najceneje se dobiva razno domače
pohištvo v največjem skladišču

F. Kohn, Zagreb
Jlica št. 42.

Nezaslišano po ceni!!

Velika prihranitev pri nakupovanju.

Obširni cenik, v katerem je čez
500 slik, se dobiva za 1 krono, katera se
vrne, ako si dotičnik kaj kupi. (383—1)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ante Beg.

Josip Filic

c. kr. poštni oficijal

Mila Filic rojena Rozman

živč poročena.

(382)

Ljubljana, dné 8. svečana 1902.

Učenec

iz boljše hiše za mesarsko obrt se
sprejme. Biti mora zdrav in močan.

Zglasiti se je pri **A. Košenina**,
Marije Terezije cesta. (376—1)

Polenovke

namočene, priznane izvrstne

priporočata

(389)

Kham & Murnik.

Posojilnica za Bled in okolico

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

VABILO

k

občnemu zboru

Posojilnice za Bled in
okolico

v nedeljo, 16. februarja 1902

ob 4. uri popoldne

v dvorani „Blejskega doma“.

Dnevni red:

1. Potrditev letnega računa za VI. leto 1901.
2. Sklep o uporabi čistega dobička.
3. Izvolitev nadzorstva.
4. Izvolitev nadzorstva.
5. Raznosterosti.

Opomba: Ako bi ta zbor ob 4. uri ne
bil sklepčen, začel se bo ob pol 5. uri po-
popoldne drugi občni zbor, ki sme brez-
pogojno sklepati.

Na Bledu, dné 9. februarja 1902.

(387) Načelnništvo.

Oglas.

Slavnemu p. n. občinstvu vljudno
naznanjam, da sem odprl

veliko zalogo in trgovino s pristnim
belim, rdečim in črnim

dalmatinskim vinom

v Zalokarjevih ulicah št. 3

(Vodmat).

Odprto bo vsak dan od 9. ure zjutraj
do 12. ure popoldne in od 3. ure popo-
ludne do 6. ure zvečer. V ostalem času
sprejemam naročila pri „Avstrijs-
kem cesarju“ sv. Petra cesta 5.

Cene so nizke in za pristnost se jamči.

Za obila naročila se vljudno priporoča

(385—1) Ante Birin, vinotržec.

3 lepi kostumi

se prodajo po ceni. 350—3

Vpraša se: **Žabjak št. 6, I. nadstr.**

Ugodno se prodaja

v nekem trgu na Spodnjem Štajerskem,
kjer je rudokop (326—8)

hiša z gostilno in trgovino
mešanega blaga

z zraven spadajočim hlevom za 14 konj
in vrtom. Hiša je v prav dobrem stanju
blizu cerkve. — Več pove upravnništvo
»Slov. Naroda« pod: L. K. št. 5000.

Hôtel „Južni kolodvor“.

V sredo, 12. februarja t. l.

kakor vsako leto

velika

Slanikova
pojedina
pri kateri svira

vojaška godba

pešpolka kralj Belgijcev št. 27.

K mnogobrojnemu obisku vabi najvljudnejše

(388) **Josip Lorber.**

Naslovna knjiga

(Adressbuch)

Avstro-Ogrske 1897—1900, ki obsega
v dveh debelih zvezkih čez milijon
adres raznih industrijalcev, trgovcev,
obrtnikov, advokatov, veleposestnikov,
ekonomov itd. itd. (295—5)

Izvirna cena 30 K, razpošilja, dokler
mala zaloga zadoščuje, proti poštnemu
povzetju samo za 3 gld.

bukvarna Ivan Peterlin, Trst.

(1912-45)

Odda se takoj lepa mehlovana soba

s posebnim vhodom.

Na željo se dobi tudi hrana. 356—3
Kje? pove upravnništvo »Slov. Nar.«.

3letne

smerekove sadike

ima na prodaj (386—1)

oskrbnništvo graščine Mokronog.

Deske in tramove

kupuje po ugodni ceni in proti takojšnjemu
plačilu (293—9)

Anton Deghenghi

lesni trgovec „pri figovcu“
v Ljubljani, Dunajska cesta.

Popovič & Kovač

sprejmeta za mesarsko obrt v Cerknici

pomočnika

kateri mora vložiti najmanj 100 kron
kavcije.

Ponudbe direktno na Janko Popo-
viča v Cerknici. (367—3)

Stara, renomirana

gostilna

z gospodarskim poslopijem in zelenjavnim
vrtom, umrlega Frana Praschnikerja
v Kamniku h. št. 19, se odda v
najem solidnemu in kavcije zmožnemu
gostilničarju.

Več se izve pri **Ferd. Tomazinu**,
oskrbniku v Kamniku. (372—1)

Dobro urejen paromlin v Slavo-
niji išče za mesto Ljubljano na Kranj-
skem spretnega (379—1)

agenta

ki bi za provizijo prodajal njegove
proizvode. — Interesenti, ki so zmožni
dati dovoljno garancijo, naj svoje ponudbe
in reference naslovo na: „Slavonija-
paromlin, delniško društvo v Vinkovcih“.

Dobre cenene ure

s 3letnim pisanim jamstvom

razpošilja zasebnikom

HANNS KONRAD

tovarna za ure in eksportna hiša zlatin

Most (Brux) Češko.

Dobra nikelnasta remontoarka . . . gld. 3,75

Prava srebrna remontoarka . . . „ 5,80

Prava srebrna verižica . . . „ 1,20

Nikelnasti budilec . . . „ 1,95

Moja trdka je odlikovana s c. kr. orlom, ima

zlate in srebrne medalje razstav ter tisoč in

tisoč priznanih pisem. (2758—17)

Ilustrovani katalog zastoj in poština prosto.

Lepo polt

doseže in razne napake odstrani v kratkem
času, kdor porabi popolnoma neškodni, z
nagrado odlikovani

„Pariški Louise-Crem“

nezmotljivo sredstvo zoper pege.

Cena dveh škatlic 4 K.

Po pošti se pošilja previdno, tudi z na-
vodilom, ne da bi se vsebina izdala.

J. Vojtech č. 583. (220—7)

Praga, Kralj. Vinogradi, Češko.

Talanda

Ceylon-čaj

Je jednat, aromatičen, čist,

St. 1 v zavojčkih a K — 20, K — 50, K 1-25

St. 2 „ „ „ — 24, „ — 60, „ 1-50

St. 3 „ „ „ — 32, „ — 80, „ 2.—

se dobiva v vseh večjih specializiranih
trgovinah. (2593—19)

Lastnina in tisk »Narodne tiskarne«.